

РЕШЕНИЕ

№ 24325

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 04.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3648** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл.268 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/](#)

Образувано е по жалба от Д. Д. Х. ЕГН [ЕГН] [населено място], [улица], вх.А, ет.2 к.242 срещу Решение № ПИ-66/26.02.2026 г. на директора на ТД на НАП – С., с което жалба вх.№ Ж-22-216/12.02.2026 г. от Д. Д. Х. срещу Отказ с изх.№ С260022-159-0000012/03.02.2026 г , издадено от главен публичен изпълнител К. Г. –Т. в ТД на НАП С. е оставена без уважение, като неоснователна.

Жалбоподателят излага аргументи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт , поради противоречие с материалния закон и неговата цел. Твърди се, че са налице предпоставките на чл.229 от ДОПК за разрешаване на неотложно плащане, тъй като с него ще бъдат погасени изискуеми публични задължения. Иска се отмяна на решението на директора на ТД на НАП С., както и на потвърдения с него отказ на публичния изпълнител да бъде извършено неотложно плащане.

Жалбоподателят, редовно уведомен за открито съдебно заседание не се явява и не се представлява, с писмено становище не възразява да бъде даден ход на делото, поддържа жалбата и излага подробни доводи по същество. С жалбата се претендират разноски.

Ответникът по спора – директорът на ТД на НАП С., редовно уведомен, се представлява от процесуалния си представител юрисконсулт Й., която изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт и на посочените в жалбата основания,

приема за установени следните обстоятелства по делото:

Срещу Д. Д. Х. е образувано изпълнително дело № 16012505482016 г. по описа на ТД на НАП С.. На жалбоподателя е връчено съобщение за доброволно изпълнение, в което е посочено, че същата има публични задължения в размер на 9238,73 лева.

На 07.11.2025 г. е издадено Разпореждане за присъединяване с изх.№ С250022-105-0482237/07.11.2025 г. от главен публичен изпълнител К. Т., с което по изпълнителното дело е допуснато присъединяване на вземания в общ размер от 376,99 лва

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0151097/12.12.2025 г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е наложен запор в общ размер на 16 406, 65 лв, върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени на доверително управление, находящи се в търговска банка ОББ АД и ТБ И. АД. На основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК е изпратено запорно съобщения до банките.

С искане с вх.№ С260022-000-0050058/29.01.2026 г., жалбоподателят е поискал разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК, като е посочил, че постъпилите суми са необходими за плащане на публичните задължения .

На 03.02.2026 г. публичен изпълнител при ТД на НАП С. е издал Отказ по искане за разрешение за неотложно плащане с изх. № С260022-159-0000012/03.02.2026 г. В постановения отказ, компетентния административен орган е посочил, че лицето разполага и с други банкови сметки в други банки, по които няма наложен запор от НАП. Следователно, според публичният изпълнител Д. Х. разполага с обективен източник на средства, от които може да извършва посочените в исането плащания. Лицето следва да ползва наличните средства по незапорираните сметки .

Отказът е оспорен от жалбоподателя по административен ред, като в жалбата пред директора на ТД на НАП С., Д. Х. е заявила, че всичките и сметки са запорирани във връзка с изпълнително дело № 20219230400244/2021 г. на ЧСИ Г. Н., за което публичният изпълнител е надлежно уведомен и е представила писмени доказателства за това. Изтъкнала е, че единствено запорираната сметка от НАП е с налични активи.

Директорът на ТД на НАП С. е счел, че не са налице предвидените хипотези залегнали от законодателя в разпоредбата на чл. 229 от ДОПК, като е изложил подобни мотиви с тези на публичния изпълнител, а от друга страна не е обсъдил заявените доводи в жалбата на Д. Х. и с Решение № ПИ-66/26.02.2026 г. е оставил жалбата й без уважение.

Видно от приложените към искането за извършване на неотложни плащания, Д. Х. е приложила копия от заявление за приоритетно плащане на здравни осигуровки, копие от заявление за приоритетно плащане на социални и здравни осигуровки, копие от подадена данъчна декларация за 2025 г. , копие от справка за дължим членски внос към САК.

В хода на съдебното производство са приети всички доказателства по административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решението на директора на ТД на НАП С., като съгласно чл. 268, ал. 1 от ДОПК на обжалване в настоящото производство подлежи решението на решаващия административен орган.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е Решение № ПИ-66/26.02.2026 г., издадено от директора на ТД на НАП- С., с което жалба вх.№ Ж-22-216/12.02.2026 г. от Д. Д. Х. срещу Отказ с изх.№ С260022-159-0000012/03.02.2026 г. , издаден от главен публичен изпълнител К. Г. –Т. в ТД на НАП С. е оставена без уважение, като

неоснователна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган - от директора на ТД на НАП С. – териториалният директор на ТД на НАП С. е орган по приходите съобразно чл. 7, ал. 1, т. 2 от Закона за Националната агенция за приходите. Териториалният директор съгласно чл. 11, ал. 2, т. 1 издава предвидените в ДОПК актове.

Отказ с изх.№ С260022-159-0000012/03.02.2026 г също е издаден от компетентен по материя, място и степен орган – публичен изпълнител в ТД на НАП С..

Оспореното решение, както и цитираният отказ са издадени в предвидената от закона писмена форма и формално съдържат фактически и правни основания. Мотивите обаче са бланкетни и са сведени до цитиране на разпоредбите на чл.229 ал.1, ал.2 и ал.3 и чл.39 от Закона за адвокатурата. В хода на проведеното административно производство са допуснати съществени напушения на административнопроизводствените правила, които са довели до материална незаконосъобразност на акта и до противоречието му с целта на закона.

Нито от публичния изпълнител, нито от директора на ТД на НАП С. са обсъдени и са анализирани задълбочено представените с искането писмени доказателства, пренебрегнат е зяло и факта, че искането за неотложни плащания е извършено с цел да бъдат погасени публични задължения и изцяло да бъде удовлетворен интересът на държавата. Всъщност с погасяване на публичните задължения, каквото е и искането за извършване на неотложно плащане от жалбоподателя в максимална степен ще бъде защитен интереса на държавата. Вместо това административният орган се е мотивирал, с факта че лицето има и други сметки, които не са запорирани от НАП, но не е обсъдил обстоятелството има ли наложени запори от други лица и има ли налични авоари по прецесните сметки.

Съгласно чл. 229, ал. 1 от ДОПК, публичният изпълнител с разпореждане до банката може да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. Съгласно чл. 229, ал. 2 от ДОПК преценката се извършва въз основа на писмена молба от длъжника с приложения към нея доказателства. В процесния случай е била подадена писмена молба от длъжника, като към нея са били приложения копия от заявление за приоритетно плащане на здравни осигуровки, копие на заявление за приоритетно плащане на социални и здравни осигуровки, копие от подадена данъчна декларация за 2025 г. , копие от справка за дължим членски внос към САК.

Условията, при които може да бъде дадено разрешение от публичния изпълнител са посочени в чл. 229, ал. 3 от ДОПК, като от събраните по делото доказателства се установява наличието на същите. Съгласно посочения текст, разрешението се дава при условие, че сумите са дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника (т. 1), забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника – прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни (т. 2), сумите са за публични вземания (т. 3).

Съдът намира, че в процесния случай от жалбоподателя безспорно се обосновава обстоятелството за наличие на необходимост от извършване на неотложни плащания, свързано с погасяване на публични задължения- данъци по ЗДДФЛ за 2025 г., здравно и социално осигуряване.

В тази връзка, съдът споделя становището и доводите на жалбоподателя, че е налице основание да бъде дадено разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229 ал.1 от ДОПК във връзка с чл.229 ал.3 т.3 от ДОПК, тъй като с наличните суми по запорираната от НАП сметка ще бъдат

удовлетворени публични вземания и по този начин интересът на държавния бюджет ще бъде изцяло защитен.

Вместо това, с издадения отказ за извършване на неотложно плащане не само, че е останал незащитен интересът на фиска, но и публичният изпълнител, както правилно е отбелязано в жалбата е поставил жалбоподателя в позиция на вечен длъжник, тъй като публичните задължения, които има, няма да бъдат платени и съответно в ущърб на длъжника ще продължават да се трупат лихви за забава.

При тези обстоятелства съдът намира оспореното решение и потвърдения с него отказ на публичния изпълнител за незаконосъобразни, издадени при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъдат отменени, като преписката бъде върната на публичния изпълнител за ново произнасяне съобразно изложените мотиви, в това число и наличието на основанията на чл.229, ал.3, т.3 от ДОПК.

С оглед изхода на правния спор, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски, които са претендирани с жалбата. Такива следва да бъдат заплатени за държавна такса. Доказателства, за извършени разноски за заплащане на адвокатско възнаграждение не са представени, поради което такива не следва да се присъждат.

В съответствие с направените фактически и правни изводи и на основание чл.268 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Д. Х. с адрес [населено място], [улица], вх.А, ет.2 к.242 Решение № ПИ-66/26.02.2026 г. на директора на ТД на НАП – С., с което жалба вх.№ Ж-22-216/12.02.2026 г. от Д. Д. Х. срещу Отказ с изх.№ С260022-159-0000012/03.02.2026 г , издаден от главен публичен изпълнител К. Г. –Т. в ТД на НАП С. е оставена без уважение, като неоснователна.

ОТМЕНЯ Отказ изх.№ С260022-159-0000012/03.02.2026 г , издаден от главен публичен изпълнител К. Г. –Т. в ТД на НАП С., с който е отказано издаване на разрешение за неотложно плащане на основание чл.229 ал.1 от ДОПК.

ИЗПРАЩА преписката на публичния изпълнител за ново произнасяне по искане вх.№ С260022-000-0050058/29.01.2026 г. за разрешение за неотложно плащане на основание чл.229 ал.1 от ДОПК подадено от Д. Д. Х., при спазване на дадените в мотивите на решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на Д. Д. Х. ЕГН , разноски по делото в размер на 5,11 евро.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: